

Oponentský posudek
disertační práce JUDr. Jany Smlsalové
„Obchodní jméno a obchodní tajemství“
(školitel: doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.)

I. Zhodnocení formálních požadavků

Disertační práce je úpravná, v naprosto převažující míře jazykově bezchybná, citace cizích děl jsou formálně správné a přehledné. Po formální jazykové a slohové stránce nelze práci nic podstatného vytknout, je psána většinou odborným jazykem, spisovně a srozumitelně a v mezích odborného jazyka i čtivě. Samotnému zpracování tématu autorka věnovala 148 stran textu, což je rozsah s ohledem na povahu práce přiměřený.

II. Zhodnocení tématu

Autorkou zvolené téma obchodního jména a obchodního tajemství bylo možné, i když jejich spojení pro jednu práci může být předmětem diskuse – každý z těchto institutů lze jistě zkoumat pro účely disertační práce samostatně, zdůvodnění (str. 2 práce), že je tomu tak proto, že oba instituty jsou spolu obsaženy v obchodním zákoníku, „souvisí s právem obchodním“ a náleží do práv duševního vlastnictví tak zcela přesvědčivé není. Je třeba ale souhlasit s tím, že oba instituty si zkoumání zaslouží, téma je aktuální i vzhledem k připravované kodifikaci občanského práva a poskytuje také dostatek možností naskýtajících se právní otázky probrat v patřičné šíři a promítnout do práce vlastní pohled autorky. Ta se soustředila tedy na komplexní rozbor předmětných právních úprav i judikatury, z čehož dovozuje v závěru i své hodnocení a doporučení, což byl přístup k tématu jistě možný.

III. Zhodnocení práce s předpisy, literaturou a judikaturou

V práci autorka vychází (po nástinu vývoje úpravy a mezinárodního rámce ochrany obou institutů) z platného českého práva, jak i odpovídá tématickému zaměření práce, všímá si rozhodovací praxe soudů i Evropského soudního dvora, vychází a odkazuje na odborné publikace a časopisecké články v poměrně velké šíři. Uchazeče dle mého názoru nelze nic vytknout co do shromáždění potřebných podkladů k práci. Problematickým se však jeví, že autorka ne vždy označuje (v rozporu s Prohlášením, jímž je práce v úvodu opatřena) v textu práce použití citací, ač přebírá text jiného díla, toto neuvádí uvozovkami, takže není zřejmé, co je citováno a kde je vlastní text autorky, zcela přebíraný text někdy neoznačuje ani například odkazem na poznámku pod čarou. Toto platí dle mne ve vztahu k publikaci Štenglová, I.-Drápal, L.-Púry, F.-Korbel, F.: Obchodní tajemství, Praktická příručka, nakl. Linde Praha, a.s., 2005. Jde například např. o statek práce na str. 63 (citace z díla na str. 18), na str. 63 - 64 nahoře jsou celé věty převzaty (bez odkazu na dílo) z díla na str. 19, totéž str. 64 díla, celý druhý odstavec kapitoly 4.2.5 je převzat (aniž je toto jakkoli uvedeno) z díla na str. 20 od druhé věty, totéž platí o dalším odstavci práce, jenž je převzat z díla ze str. 20, první věta, posledního odstavce. Pokud však nelze v práci rozlišit původní a převzatý text, pak již toto podle mne brání přijetí díla k obhajobě.

IV. Zhodnocení obsahu díla

Strukturování obsahu, co do částí díla, bylo v zásadě možné a je logické pro postup od obecného vymezení po konkrétní závěry. Odpovídá tak členění díla na Úvod s obecnými zásadami a s historickým vymezením, na který navazují poznámky o mezinárodním rámci obou institutů, dále kapitoly s rozбором úpravy obchodního jména, rozбором obchodního tajemství, jež přecházejí v kapitolu ohledně vlastní ochrany obchodního jména a obchodního tajemství včetně jednotlivých prostředků této ochrany. Práce je uzavřena Zamyšlením nad úpravou v návrhu občanského zákoníku, Zhodnocením právní úpravy a možné změny de lege ferenda a vlastním Závěrem. Pokud si autorka za cíl vytkla „popsat právní úpravu obchodního tajemství“, objasnit pravidla pro tvorbu obchodní firmy a pod jakým obchodním jménem obchodují fyzické a právnické osoby, rozebrat tuzemskou právní úpravu obou institutů obsaženou v obchodním zákoníku, pak těmto záměrům autorka dostala, ale pokud se hodlala zabývat podrobněji právními prostředky ochrany dle naší právní úpravy mimo rámec obchodního zákoníku a zejména porovnat tuzemskou právní ochranu se zahraničními úpravami (jak je vyjmenovává na str. 4, druhý odstavec shora), pak lze jen stěží tento její záměr považovat za splněný.

V práci byla zvolena metoda popisně-rozborová, jen zčásti srovnávací, přináší i vlastní názory a pohledy autorky. Cennou stránkou práce je (pomineme-li pochyby o původnosti textu práce) tedy ucelenost rozboru úpravy obou institutů s doplněním poznatků o její aplikaci a judikatuře. Pokud mám označit výrazný nedostatek práce, pak podle mne spočívá v neujasněnosti vztahu obou autorkou zkoumaných úprav k nové právní úpravě, obsažené v zákoně č. 221/2006 Sb. Závěr, k němuž autorka dospívá na str. 107, poslední odstavec, je nepřesný a nesprávný, nehledě k tomu, že soud není právním hodnocením, k němuž si účastník v obsahu své žaloby dospěje, vůbec vázán.

V. Náměty do diskuse a k obhajobě

Pokud odhlédnu od dále uvedeného konečného návrhu, jenž plyne z připomínek dle bodu III., při případné obhajobě závěrů práce by bylo třeba se vypořádat s tím, zda a jak je ovlivněna právní úprava obchodního tajemství a obchodní firmy v obchodním zákoníku úpravou právních prostředků ochrany průmyslových práv podle § 3 až § 5 zákona č. 221/2006 Sb.- pokud autorka zastává v práci názor, že jde u obou institutů o průmyslové právo. Náleží tedy zásahem dotčeným osobám plně nároky podle uvedeného zákona či nikoli, znamená zákon č. 221/2006 Sb. nepřímou novelizaci § 12 a § 20 obchodního zákoníku, lze pod průmyslové právo zahrnout i obchodní jméno v obchodním rejstříku nezapsaného podnikatele a může i ten uplatnit nároky podle zákona č. 221/2006 Sb.? To vše jsou otázky, jež se k danému problému nabízí a bude třeba je zodpovědět.

VI. Závěrečné doporučení

Vzhledem k tomu, že v práci nelze oddělit původní text autorky od textu převzatého, doporučuji, aby práce, tak jak byla předložena, nebyla proto k obhajobě přijata.

V Praze dne 20. dubna 2010

JUDr. Jiří Macek

